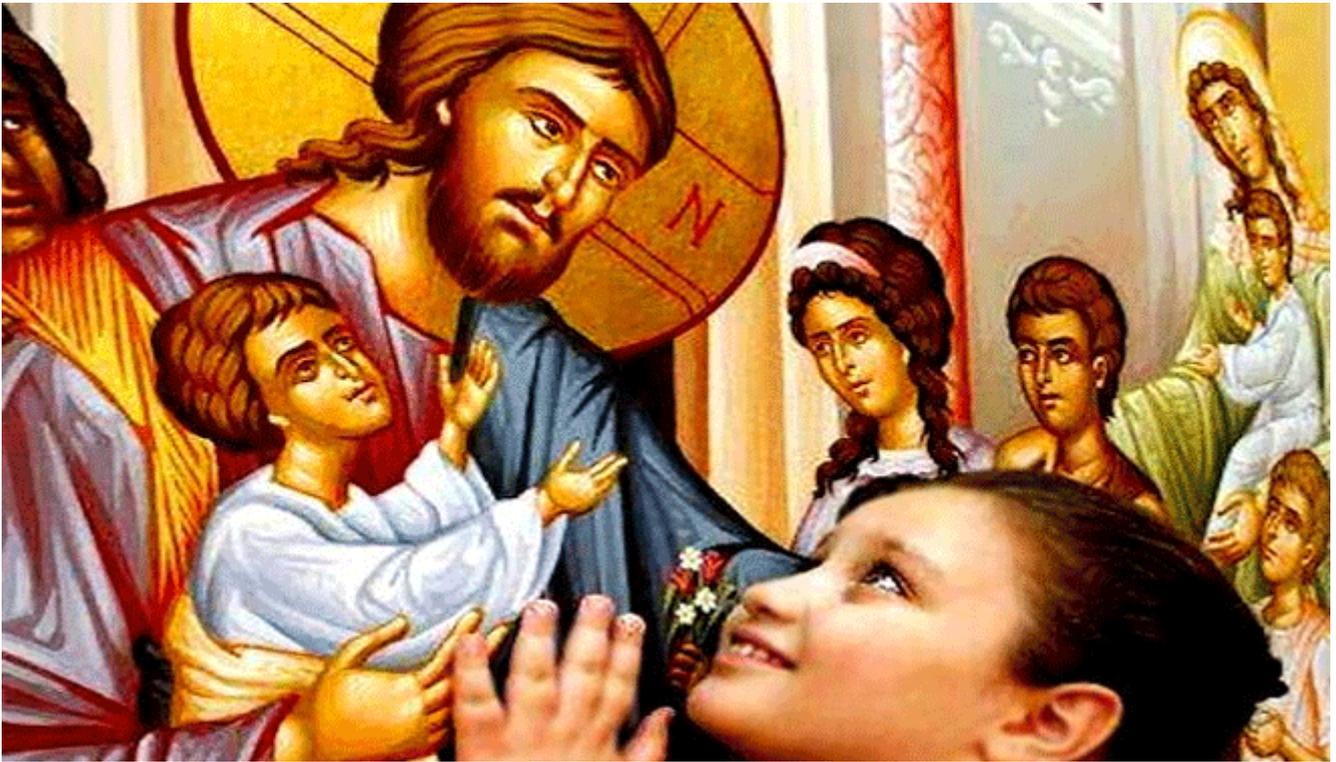

«Αξίζει χίλιες φορές να λέμε στο Θεό: «Άλληλούϊα», δηλαδή Δόξα σε σένα Θεέ μου»

Ορθοδοξία / Σοφία και Λόγος

Μιχάλης Κουτσός, Φιλολόγος - Συγγραφέας

ΣΤΑΣΙΣ Γ΄

Η Νέα κτίση που εγκαινίασε ο Χριστός

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις

*ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός καί φυλάξας ταύτην, ὡσπερ ἦν, ἄφθορον, ἵνα τό
θαῦμα*

βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Ερμηνεία

Ο σκοπός της εμφάνισης του Χριστού στη γη ήταν να δείξει ότι ο ίδιος που έπλασε την κτίση, ήρθε τώρα να την ανακαινίσει, διότι η σήψη, η φθορά και η διαφθορά είχε τόσο προχωρήσει ώστε δεν πήγαινε άλλο. Έπρεπε να ανακαινιστεί,

να μπουν άλλες βάσεις. Αυτό έγινε με την γέννηση του Χριστού, ο οποίος είναι ο βλαστός που βλάστησε χωρίς σπόρο από μια γαστέρα, την οποία διατήρησε αδιάφθορη, ακριβώς δηλαδή όπως ήταν. Αυτό το θαύμα ας βλέπουμε και ας υμνούμε αυτήν «την ευλογημένη για τον καρπό της κοιλίας της». Κι αν είναι θαύμα η γέννηση του Χριστού εξίσου μεγάλο θαύμα είναι η ανακαινισμένη φύση που υποσχέθηκε και πραγματοποίησε ο Χριστός.

*Χαίρε, τό άνθος της άφθαρσίας,
χαίρε, τό στέφος της έγκρατείας.*

Ερμηνεία

Η Παναγία δεν κατέκτησε απλώς την αφθαρσία αλλά το άνθος της αφθαρσίας, δηλαδή την αφθαρσία σε μεγάλο βαθμό, κι αυτό οφείλεται στην επίγεια εγκράτειά της, για την οποία στεφανώθηκε με το να καταξιωθεί να γεννήσει τον αιώνιο Θεό.

*Χαίρε, άναστάσεως τύπον έκλάμπουσα,
χαίρε, των Άγγέλων τόν βίον έμφαίνουσα.*

Ερμηνεία

Η Παναγία είναι αυτή που έφερε την Λαμπρή, είναι η προτύπωση της ανάστασης του Χριστού και των ανθρώπων. Κι αυτό, γιατί έζησε μια αγγελική ζωή, αν και ζούσε στη γη. Βλέποντας τον άμεμπτό της βίο αντιλαμβανόμαστε πώς είναι η ζωή των αγγέλων.

*Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί,
χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.*

Ερμηνεία

Η Παναγία είναι από τη μια το δένδρο με τον αγλαό καρπό, τον ευλογημένο καρπό, και αυτός «ο ευλογημένος καρπός της κοιλίας της», ο Κύριος ημών Ιησού Χριστός, γίνεται ο άρτος της ζωής, από τον οποίο τρέφονται πάρα πολλοί και υλικά και πνευματικά. Από την άλλη είναι το πλατύφυλλο και σκιερό δένδρο, το οποίο σκεπάζει, δροσίζει και ξεκουράζει όλους τους ανθρώπους. Αποτελεί και τροφή και αναψυχή για τους ανθρώπους.

*Χαῖρε, κυφοροῦσα ὁδηγόν πλανωμένοις,
χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτήν αἰχμαλώτους.*

Ερμηνεία

Η Παναγία κυφόρησε και γέννησε αυτόν που οδηγεί τους πλανώμενους στην οδό της σωτηρίας, αυτόν που λυτρώνει τους αιχμαλώτους της αμαρτίας. Βαδίζοντας κανείς την οδό της σωτηρίας, την οδό που μας υπέδειξε ο Κύριος (εγώ ειμί η οδός), οδηγείται στη σωτηρία και ελευθερώνεται από τη δουλεία της αμαρτίας. Σε αυτό ακριβώς συνέβαλε η Παναγία με την άμεμπτη ζωή της και τη γέννηση του Σωτήρα Χριστού.

*Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις,
χαῖρε, πολλῶν παιόντων συγχώρησις.*

Ερμηνεία

Όταν βρεθούμε μπροστά στη βήμα του δίκαιου κριτή, θα χρειαστούμε έναν συνήγορο, για να μας υπερασπιστεί. Καλύτερη όμως υπερασπίστρια από την Παναγία δεν μπορούμε να βρούμε. Κι αυτό θα γίνει, εφόσον ζητήσουμε συγχώρηση για τα πολλά μας πταίσματα. Τότε η Παναγία μας θα έχει την παρρησία μπροστά στον Υιό της να μας υπερασπιστεί. Επομένως δεν πρέπει να κάνουμε πταίσματα, κι όταν κάνουμε να ζητάμε από την Παναγία συγχώρηση, για να μπορεί και αυτή

να μιλήσει για εμάς την φοβερή εκείνη ημέρα της κρίσεως στον Υιό της και Θεό της.

*Χαΐρε, στολή των γυμνών παρρησίας,
χαΐρε, στοργή πάντα πόθον νικῶσα.
Χαΐρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.*

Ερμηνεία

Από τότε που γυμνωθήκαμε στον Παράδεισο, δεν έχουμε παρρησία να παρουσιαστούμε μπροστά στον Θεό, όπως ο Αδάμ που τον φώναζε ο Θεός: «Αδάμ πού είσαι», κι αυτός δεν εμφανίζονταν, γιατί η παρακοή τον απογύμνωσε από τη Χάρη του Θεού. Τώρα όμως με την Παναγία που έγινε η στολή παρρησίας των γυμνών, δηλαδή ημών των ανθρώπων, μπορούμε να ελπίζουμε ότι θα δούμε «Θεού πρόσωπο». Γι αυτό σε χαιρετίζουμε εσένα που είσαι η μόνη νύφη, που γέννησε παιδί, χωρίς να γνωρίσει άνδρα.

Από την άλλη δεν υπάρχει ανθρώπινος πόθος, στον οποίο να μην ανταποκρίνεται η Παναγία και να μην βγαίνει νικήτρια. Όλους μας λοιπόν τους πόθους, όλες μας τις επιθυμίες, όλους μας τους καϋμούς ας τους εναποθέσουμε στα πόδια της Παναγίας και αυτή ξέρει πώς να μας ικανοποιήσει.

Ο υψηλός Θεός εφάνη ταπεινός άνθρωπος

*Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν του κόσμου,
τόν νοῦν εἰς οὐρανόν μεταθέντες, διὰ τοῦτο γὰρ
ὁ ὑψηλός Θεός ἐπί γῆς ἐφάνη ταπεινός ἄνθρωπος,
βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τό ὕψος
τους Αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλούϊα.*

Ερμηνεία

Είμαστε ξένοι και πάροικοι σ' αυτήν την ζωή, γιατί η πολιτεία ημών, η κατοικία μας, δηλαδή ο Παράδεισος, βρίσκεται στον ουρανό. Ας αποξενωθούμε λοιπόν από ετούτον εδώ τον κόσμο βλέποντας τον «ξένον τόκον». Ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας ζητούσε από τον Πιλάτο το σώμα του Χριστού λέγοντας: «δός μοι τούτον τον ξένον, ἵνα κρύψω εν τάφω, ως ξένος ουκ έχει πού την κεφαλήν κλίνη», όπως ακούμε στο τροπάριο της Μ. Παρασκευής. Ας βλέπουμε, λοιπόν, όλα κάτω από το φως της αιωνιότητας και ας στρέψουμε τον νου μας εκεί στον ουρανό. Αυτός είναι ο λόγος που ο Θεός έγινε άνθρωπος, γιατί ήθελε να ανορθώσει το ανθρώπινο γένος και να το ξαναφέρει και πάλι στην πρώτη κατοικία, τον Παράδεισο. Ο Θεός όμως «ο υψηλά κατοικῶν και τα ταπεινά εφορῶν» άφησε τα μεγαλεία του και ντύθηκε την απλότητα και την ταπεινωση θέλοντας να διδάξει στους ανθρώπους ότι έτσι και αυτοί θα αξιωθούμε να πάνε ψηλά εκεί στον Παράδεισο.

Η συγκατάβαση του Θεού

*Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καί των ἄνω οὐδόλως ἀπὴν ὁ ἀπερίγραφτος Λόγος
συγκατάβασις γάρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δέ τοπική γέγονε·
καί τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·*

Ερμηνεία

Ο Λόγος του Θεού, ο Χριστός, με την ενανθρώπισή του δεν έπαψε να είναι Θεός, αλλά ήταν Θεάνθρωπος. Αυτό σημαίνει ότι όσο καιρό ήταν εδώ κάτω στη γη, παράλληλα ήταν και στον ουρανό. Το γεγονός όμως αυτό δεν περιγράφεται με λόγια, γι αυτό και ο Λόγος του θεού χαρακτηρίζεται ως απερίγραφτος. Ο επόμενος στίχος το διευκρινίζει απόλυτα λέγοντας ότι η ενανθρώπιση του Χριστού

δεν ήταν μετάβαση τοπική αλλά συγκατάβαση Θεϊκή. «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν» ακούμε σε ένα τροπάριο στον εσπερινό της Περιτομής του Κυρίου. Το νόημα αυτής της συγκατάβασης είναι ότι καταδέχτηκε «σπαργάνων περιβολήν» και από άκρα κατανόηση για τη δυστυχία του ανθρώπου μακριά από το Θεό, θέλησε να υπηρετήσει το προαιώνιο σχέδιο του Θεού Πατρός για τη σωτηρία του ανθρώπου. Ο τόκος αυτός έγινε από την Παρθένο Μαρία, η οποία ήταν «θεόληπτος», δηλαδή πήρε μέσα της τον Θεό, γι αυτό και της αξίζει να ακούσει τους παρακάτω σχετικούς χαιρετισμούς.

*Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·
χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.*

Ερμηνεία

Πώς η Παναγία έγινε ο χώρος που χώρεσε τον αχώρητο Θεό, είναι όντως ένα μεγάλο μυστήριο και μόνο μέσω της Παναγιάς, που είναι η θύρα του σεπτού μυστηρίου, πρέπει κανείς να περάσει όχι για να καταλάβει το μυστήριο αλλά για να το ζήσει.

*Χαῖρε, των ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·
χαῖρε, των πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.*

Ερμηνεία

Όλα αυτά φαίνονται απίστευτα, γι αυτό και οι άπιστοι αμφιβάλλουν με αυτά που ακούνε, ενώ οι πιστοί όχι μόνον δεν έχουν καμιά αμφιβολία αλλά επί πλέον καυχούνται.

*Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον του ἐπί των Χερουβείμ·
χαῖρε, οἶκημα πανάριστον του ἐπί των Σεραφείμ.*

Ερμηνεία

Ο β΄ στίχος έχει συνηχήσεις σε όλες τις λέξεις του με τον α΄ στίχο: «όχημα - οίκημα, πανάγιον - πανάριστον, του επί των Χερουβείμ - του επί των Σεραφείμ». Η Παναγία μας είναι και όχημα και οίκημα, όχημα «από γης προς ουρανόν» και μάλιστα πανάγιο, γιατί μεταφέρει αυτόν που κάθεται πάνω στα Χερουβείμ, αλλά και οίκημα πανάριστο για αυτόν που κάθεται πάνω στα Σεραφείμ. Ο ουράνιος Θεός που δορυφορείται από τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ μπαίνει σε ένα όχημα, την Παναγία, που το αγιάζει, και κατοικεί σε ένα οίκημα, πάλι την Παναγία, που δεν υπάρχει καλύτερο. Ουρανός και γη ενώνονται στο πρόσωπο της Παναγίας.

Χαῖρε, ἡ τανααντία εἰς ταυτό ἀγαγοῦσα·

χαῖρε, ἡ παρθενίαν καί λοχείαν ζευγνύσα.

Ερμηνεία

Η Παναγία ενώνει δυο αντίθετα πράγματα, την παρθενία και την λοχεία. Σύνθεση αντιθέσεων, αρμονική ισορροπία πέρα και πάνω από κάθε λογική. Αυτά αποτελούν αντιφατικά πράγματα για τους ανθρώπους, αλλά και για την Παρθένο Μαρία, για τον Θεό όμως είναι «πάντα δυνατά», για αυτό και της έδωσε τη σχετική διαβεβαίωση.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις·

χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Σχόλιο

Ο αποκλεισμός του Αδάμ από τον Παράδεισο οφειλόταν στην παράβαση της παρακοής, με πρωταρχική υπαίτιο την Εύα. Μια γυναίκα, η Εύα, απέκλεισε τον άνθρωπο από τον Παράδεισο, μια γυναίκα, η Παναγία, τον άνοιξε και πάλι. Η λύση όμως της παράβασης που έφερε η Παναγία δεν είναι μόνο η επαναφορά μας στον Παράδεισο, αλλά αυτή που δημιούργησε όλες τις προϋποθέσεις για να λυθεί «άπαξ δια παντός» το πρόβλημα της επανασύνδεσης του ανθρώπου με τον Θεό.

Χαῖρε, ἡ κλείς της Χριστοῦ βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ερμηνεία

Το κλειδί της βασιλείας του Χριστού, του Παραδείσου, δεν το κρατάει μόνο ο

άγιος Πέτρος, αλλά πολύ περισσότερο η Παναγία. Αυτή που έφερε στον κόσμο το Ξύλο της Ζωής, το οποίο μας οδηγεί στη βασιλεία του Θεού, σε αντίθεση με το ξύλο του θανάτου από το οποίο έφαγε η Εύα και ο Αδάμ και βρήκαν τον θάνατο.

Αυτή είναι η ελπίδα μας για να απολαύσουμε τα αιώνια αγαθά. *«Η των απηλπισμένων μόνη ελπίς και των πολεμουμένων βοήθεια, η ετοιμή αντίληψις τωσ ει σε προστρεχόντων»*

Αλήθεια, πόσο δωρεών έγινε πρόξενος η Παναγία. Γι αυτό στηριζόμαστε και ελπίζουμε σε αυτήν, που μπορεί να μεσιτεύσει στον Υιό της και Θεό μας και να εισακουστεί από αυτόν.

Η κατάπληξη των Αγγέλων

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τό μέγα της σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον, τόν ἀπρόσιτον

γάρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτόν ἄνθρωπον

ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρά πάντων οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ερμηνεία

Το προαιώνιο σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου το γνώριζαν οι ἄγγελοι, αλλά δεν γνώριζαν το πώς, γι αυτό ἔμειναν κατάπληκτοι με το ἔργο της ενανθρωπίσεως του Χριστού. Αυτός που ἦταν απρόσιτος στους ἀγγέλους και ἔπρεπε να καλύπτουν με τα φτερά τους το πρόσωπό τους, γιατί δεν μπορούσαν να αντέξουν την λαμπρότητα της Θεότητας, αυτός γίνεται ἀπόλυτα προσιτός σε όλους τους ανθρώπους. Σε αυτόν λοιπόν που συναναστράφηκε μαζί μας αξίζει τώρα να ακούει ἀπό όλους και ὅλα τον θείο ἔπαινο: «Δόξα σοι ο Θεός» (αλληλούϊα).

Ἄφωνοι οἱ πολυφθόγγοι ρήτορες

Ῥήτορας πολυφθόγγους ὡς ἰχθύας ἀφώνους ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τό ὅπως καὶ Παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἴσχυσας;

ἡμεῖς δὲ τό Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Ερμηνεία

Οἱ ρήτορες μπορούν να λένε πολλά ἀλλά στην προκειμένη περίπτωση μένουν ἀφωνοί, γιατί δεν μπορούν ἐξηγήσουν πώς μια κοπέλα μπορεί να γεννήσει και ταυτόχρονα να μείνει Παρθένος. Αυτό το φαινόμενο δεν ἐξηγείται ἀλλιῶς, διότι εἶναι ἓνα μυστήριο, που εμεῖς δεν μπορούμε να το ἀναλύσουμε παρά μόνο να το θαυμάσουμε. Συνεπῶς εἶναι δικαιολογημένοι οἱ σχετικοὶ χαιρετισμοὶ που ἀπευθύνει ο ὑμνογράφος στην Παναγία:

*Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον,
χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.*

Ερμηνεία

Ἡ Παναγία δεν ἔλεγε πολλά, ἔτσι τουλάχιστον την παρουσιάζουν οἱ Ευαγγελιστές, ὅμως μέσα στη σιωπή της ἐκρυβε σοφία, την σοφία του Θεού. Ὅσα της εἶπε ο Συμεὼν κατὰ την περιτομή, τα ἔβαλε βαθιά στην καρδιά της ἀναγνωρίζοντας ὅτι εἶναι ὄργανο ενός Θείου μυστηρίου, καθὼς και ὅταν δωδεκαετής ο Χριστός δίδαξε στη Συναγωγή και τον εἶχαν χάσει ο Ἰωσήφ και Παναγία και ο Κύριος εἶπε ὅτι πρέπει να εἶναι στο σπίτι τους Πατρός, δηλαδή στην ἐκκλησία: «καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς (Λουκ 2.51)

Ἐκτός ὅμως ἀπό δοχεῖο της σοφίας του Θεού ἦταν και «προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον».

Τι εννοεί με αυτό ο υμνογράφος: Είναι το ταμείο της προνοίας του Θεού, γιατί στο πρόσωπο της Παναγίας είναι συσσωρευμένη όλη η πρόνοια του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

*Χαίρε, φιλοσόφους άσόφους δεικνύουσα·
χαίρε, τεχνολόγους άλόγους έλέγχουσα.*

Σχόλιο

Παντού διαπιστώσαμε αντιθέσεις και συνηχήσεις αλλά εδώ είναι αρκετά ευρηματικές που δεν εξαντλούνται μόνο σε λεξιλογικές καινοτομίες αλλά και σε νοηματικές - θεολογικές. Προσέξτε: «φιλοσόφους - άσόφους, τεχνολόγους - άλόγους». Οι εκφράσεις αυτές μας παραπέμπουν σε αγιογραφικές αναφορές. Ο απ. Πάυλος γράφει σχετικά: «*ποῦ σοφός; οὐχί έμώρανεν ό θεός τήν σοφίαν τοῦ κόσμου; αλλά τά μωρά τοῦ κόσμου έξελέξατο ό θεός ίνα καταισχύνη τούς σοφούς, καί τά άσθενή τοῦ κόσμου έξελέξατο ό θεός ίνα καταισχύνη τά ίσχυρά, (Α΄ Κορ. 1, 21- 27)* Η Παναγία έχει αυτή τη σοφία του Θεού, κι ας είναι μια απλή γυναίκα, και γι αυτό αποδεικνύει τους φιλοσόφους εντελώς ως ασόφους μπροστά σε αυτήν την σοφία. Και αλλού ο απ. Πάυλος γράφει ότι εμείς δεν σας κηρύξαμε το λόγο του Θεού με φιλοσοφικές και λογικές αποδείξεις αλλά τις αποκαλύψεις που είχαμε από τον Θεό. Η Παναγία μας δεν χρειάστηκε να επιστρατεύσει ρητορικά και λογικά επιχειρήματα για να πειστεί, αλλά είχε μέσα της τον Θεό και τον ζούσε μέσα στην καρδιά της, δηλώνοντας την βιωματική προσέγγιση του Θεού και όχι την λογικοκρατούμενη.

*Χαίρε, ότι έμωράνθησαν οί δεινοί συζητηταί·
χαίρε, ότι έμαράνθησαν οί των μύθων ποιηταί.*

Ερμηνεία

Τονίζουμε και πάλι τη συνήχηση «έμωράνθησαν - έμαράνθησαν» και επισημαίνουμε ότι και τα δύο ρήματα μιλούν για το ίδιο πράγμα με τον μωρασμό των δεινών συζητητών και τον μαρασμό των μεγάλων ποιητών. Μπροστά στο μυστήριο της Θεοτόκου οποιαδήποτε συζήτηση και η πιο εκλεπτυσμένη είναι περιττή και η οποιαδήποτε μυθολόγηση αδυνατεί και ωχριά.

*Χαίρε, των Άθηναίων τάς πλοκάς διασπῶσα·
χαίρε, των άλιέων τάς σαγήνας πληροῦσα.*

Ερμηνεία

Έρχεται τώρα να μιλήσει για πιο συγκεκριμένα πράγματα. Η Παναγία μας

αποδεικνύει ότι οι Αθηναίοι με τους πολύπλοκους φιλοσοφικούς στοχασμούς έφερναν σύγχυση στα μυαλά των ανθρώπων σε αντίθεση με τη διδασκαλία του Υιού της που έκανε τους απλούς ψαράδες με το να σαγηνεύουν τους ανθρώπους να γεμίζουν τα δίχτυα τους όχι με ψάρια αλλά με ψυχές ανθρώπων και να τους χαρίζει την ειρήνη και την γαλήνη, προσωποποίηση των οποίων ήταν η ίδια.

*Χαίρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·
χαῖρε, πολλούς ἐν γνώσει φωτίζουσα.*

Ερμηνεία

Οι άνθρωποι πριν να φέρει στον κόσμο η Παναγία τον Χριστό, βρίσκονταν σε μια βαθιά άγνοια, σε ένα βαθύ σκοτάδι. Αυτούς τους βγάζει από το βυθό της άγνοιας και φωτίζει ακόμη και αυτούς που κατέχουν την γνώση. Με τη γνώση προσπάθησαν οι αρχαίοι σοφοί να προσεγγίσουν τον Χριστό, οι οποίοι γνώριζαν πολλά αλλά δεν γνώριζαν ένα μόνο, τον Χριστό που είναι η αλήθεια και η ζωή. Το « εν οίδα ότι ουδέν οίδα» του Σωκράτη, θα μπορούσαμε να πούμε ότι αυτό το ένα που δεν γνώριζε ούτε ο Σωκράτης ούτε κανένας άλλος σοφός της αρχαιότητας, ήρθε ο Χριστός να το διδάξει και αποδείξει ότι με την γνώση δεν μπορεί κανείς να φτάσει τον Θεό αλλά με την πίστη στον ένα και μοναδικό Θεό, που είναι η αλήθεια.

*Χαῖρε, ὀλκάς των θελόντων σωθῆναι·
χαῖρε, λιμῆν του βίου πλωτήρων.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.*

Σχόλιο

Η ολκάς ήταν ένα μεγάλο φορτηγό πλοίο που έπαιρνε πολλά προϊόντα, σαν τα σημερινά τάνκερ. Η ολκάς όμως της Παναγίας δεν μεταφέρει προϊόντα αλλά ανθρώπους, οι οποίοι θέλουν να σωθούν και καταφεύγουν σε αυτήν. Αλλά και οι πλωτήρες ήταν μεγάλα πλοία και έπρεπε για να αράξουν να βρουν ένα γαλήνιο λιμάνι για να «δέσουν». Τέτοιο λιμάνι για ανθρώπους χιλιοχτυπημένους από τα κύματα της ζωής είναι η Παναγία μας. Σε αυτό βρίσκουν γαλήνη, ειρήνη και ασφάλεια όλοι οι άνθρωποι. Γι αυτό χαιρετίζουμε για μια ακόμη φορά την Παναγία μας, το μεγάλο μυστήριο της ανθρωπότητας, την Κόρη, την Νύμφη που δεν παντρεύτηκε αλλά γέννησε παιδί χωρίς άνδρα.

Η βούληση του Θεού για τη σωτηρία μας

*Σῶσαι θέλων τόν κόσμον ὁ των ὅλων κοσμήτωρ,
πρός τοῦτον ἀντεπάγγελτος ἦλθε καί ποιμήν ὑπάρχων ὡς Θεός,
δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γάρ τό ὅμοιον καλέσας,
ὡς Θεός ἀκούει· Ἀλληλούϊα.*

Ερμηνεία

Ο Θεός, ο δημιουργός του κόσμου, αυτός που έβαλε όλα τα πράγματα σε τάξη, «ο κοσμήτωρ», θέλησε να σώσει τον κόσμο, που αυτός έπλασε, αλλά ο άνθρωπος με την απομάκρυνσή του από τον Θεό συμπαρέσυρε όλον τον κόσμο στην καταστροφή. Δεν του βάσταγε όμως η καρδιά να παιδεύεται το πλάσμα του και αποφάσισε να το σώσει. Κανένας δεν τον υποχρέωσε, μόνος του ήρθε από πολλή αγάπη για το πλάσμα του. Και χρειάστηκε να γίνει ποιμήν λογικών προβάτων και να διακινδυνέσει ψάχνοντας το απολωλός πρόβατο, για να το σώσει. Χρειάστηκε λοιπόν να γίνει άνθρωπος, όπως εμείς, και να καλέσει ως άνθρωπος τους ομοίους του, για να πετύχει το σωτήριο έργο του. Γι αυτό αξίζει χίλιες φορές να λέμε στο Θεό: «Άλληλούϊα», δηλαδή Δόξα σε σένα Θεέ μου.

<https://bit.ly/2PtK2C5>